

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Novotného a soudkyň JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Ludmily Valentové v právní věci žalobců: **a) R. P., b) nezl. S. P., c) nezl. M. P.**, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, Nad Štolou 3, Praha 7, o udělení azylu v řízení o kasační stížnosti žalobců proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 30. 6. 2005, č. j. 36 Az 254/2004 – 71, o ustanovení zástupce z řad advokátů,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **nepřiznává.**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného ze dne 14. 5. 2003, č. j. OAM - 8250/VL-20-P05-2001 nebyl žalobcům udělen azyl z důvodu nesplnění podmínek dle § 12, § 13 odst. 1, 2 § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů, a bylo rozhodnuto, že se na žalobce nevztahuje překážka vycestování dle § 91 tohoto zákona.

Proti rozhodnutí žalovaného podali žalobci žalobu ke krajskému soudu, současně požádal o ustanovení právního zástupce z řad advokátů. Soud proto žalobce vyzval

k předložení vyplněného formuláře potvrzení o osobních, majetkových a výtěžkových poměrech. Žalobci výzvu soudu, která byla řádně doručena, nesplnili; krajský soud proto výše označeným usnesením návrh na ustanovení zástupce z řad advokátů zamítl.

V kasační stížnosti stěžovatel namítá nepřezkoumatelnost usnesení krajského soudu pro nedostatek důvodů. Uvádí, že pro ustanovení zástupce soudem zákon stanoví v § 35 odst. 7 s. ř. s. několik podmínek, tedy především musí být u žalobce dán předpoklad pro osvobození od soudních poplatků. Tuto podmínku stěžovatel nepochybně splňuje, protože je nemajetný a na území České republiky nemá žádný trvalý příjem. Druhou podmínku, tedy, aby ustanovení zástupce bylo třeba k ochraně práv navrhovatele, stěžovatel rovněž splňuje. Nedisponuje dostatečnou znalostí českého jazyka, která by mu umožnila účinně jednat před soudem, ostatní žalobci jsou navíc nezletilé děti. Krajský soud nevzal zřetel na skutečnosti ve spise doložené, navíc soud již v předchozím řízení v této věci žalobci advokáta stanovil, tedy shledal podmínky dle § 35 odst. 7 s. ř. s. Poměry stěžovatele se od té doby nijak nezměnily, tedy existoval pro obdobný postup důvod i nyní.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení Krajského soudu v Brně a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Dle § 35 odst. 7 s. ř. s. navrhovatel, u něhož jsou dány předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků a je-li to třeba k ochraně jeho práv, může předseda senátu na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát; hotové výdaje zástupce a odměnu za zastupování platí v takovém případě stát.

Z povahy § 35 odst. 7 s. ř. s. vyplývá, že jde o ustanovení, které má zmírnit majetkové rozdíly mezi účastníky řízení a ve smyslu ustanovení Listiny základních práv a svobod čl. 37 odst. 3 zajistit rovné postavení všem účastníkům řízení a možnost domoci se ochrany svých práv navzdory různým majetkovým poměrům účastníků, a to zejména v případech, kdy si stěžovatel nemůže dovolit zaplatit právního zástupce.

Ustanovením zástupce účastníku na jeho žádost soud plní povinnost zajistit účastníkům stejné možnosti k uplatnění jejich práv dle čl. 37 odst. 2 LZPS, podle něhož má každý právo na právní pomoc v řízení před soudy, a to od počátku řízení. Ustanovení zástupce proto nezávisí na úvaze soudu; jsou-li splněny předpoklady uvedené v odst. 1, je soud povinen takové žádosti účastníka řízení vyhovět. Žadatel je přitom povinen soudu prokázat věrohodným způsobem své majetkové a sociální poměry.

Ze spisu vyplynulo, že Krajský soud v Brně po podání návrhu na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti vyzval stěžovatele k prokázání majetkových a sociálních poměrů. Na výzvu soudu, která byla stěžovateli řádně dne 7. 6. 2005 doručena, nereagoval a majetkové poměry soudu neprokázal. Ke skutečnostem, které stěžovatel uvádí nyní v kasační stížnosti Nejvyšší správní soud dle ust. § 109 odst. 4 s. ř. s. nemohl přihlížet.

Za situace, kdy nebylo možno ověřit, zda jsou u stěžovatelů dány předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, nezbylo Městskému soudu v Praze než návrh na ustanovení zástupce zamítnout.

Protože ani v kasační stížnosti stěžovatelé neuvedli žádné skutečnosti, na základě kterých by bylo možno postup městského soudu zpochybnit, dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

Skutečnost, že krajský soud v předchozím řízení stěžovatelům zástupce z řad advokátů ustanovil, ještě sama o sobě nezakládá právní nárok na to, aby tak učinil i v dalším řízení. Neprokázal-li stěžovatel k žádosti soudu skutečnosti rozhodné pro posouzení naplnění podmínek ve smyslu ust. § 35 odst. 7 s. ř. s. v době, kdy soud tyto podmínky byl povinen opětovně posoudit, nelze bez dalšího ani ze spisového materiálu dovozovat soudem, že podmínky, za kterých byl pro řízení v roce 2003 stěžovateli advokát ustanoven, trvaly nezměněny i nadále v roce 2005.

Stěžovatelé, kteří neměli v tomto soudním řízení úspěch, nemají právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1, § 120 s. ř. s.) a žalovanému, který byl v řízení úspěšný, náklady řízení nevznikly, resp. je neúčtoval. Proto soud rozhodl, že žalovanému se náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznává.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 17. února 2006

JUDr. Václav Novotný
předseda senátu